

ÔNG ĐẠI SỨ HAI CHIỀU

Duyên-Lãng Hà Tiến Nhất

Người Mỹ cũng như người Việt tỵ nạn ở Mỹ hầu như không ai là không có xe hơi riêng. Có xe hơi là phải biết lái xe và phải mua bảo hiểm. Có hai loại bảo hiểm xe hơi tiếng Mỹ gọi là Full Coverage Insurance và Liability Insurance. Nghĩa đúng là bảo hiểm toàn phần và bảo hiểm phần trách nhiệm của mình đối với người khác khi đụng xe. Thế nhưng không hiểu sao, người VN lại dịch ra và gọi là bảo hiểm hai chiều và bảo hiểm một chiều. Nếu có người Việt nào chuyện trò với người Mỹ, nói về vấn đề bảo hiểm mà dùng các từ ngữ một chiều và hai chiều như thế thì chắc chắn họ sẽ chẳng hiểu gì, cho dù người Mỹ đó có giỏi tiếng Việt mấy đi nữa.

Người viết xin mượn mấy chữ tiếng Việt của nghề bảo hiểm này để nói về ông Ted Osius, gọi ông là Nhà Đại Sứ 2 Chiều, bởi vì khó có thể tìm ra tiếng nào thích hợp để diễn tả đúng cái nghề làm đại sứ quá phức tạp nhưng đồng thời lại rất mẫn cán của ông Ted Osius hiện nay. Ông Ted Osius là Đại Sứ Hoa Kỳ tại VN nhưng cũng là Đại Sứ của VC tại Mỹ. Tại sao nói thế thì cứ nhìn vào việc ông Ted Osius làm và chuyện ông Ted Osius nói thì biết. Job làm Đại Sứ Mỹ tại VN ông làm đã xuất sắc, nhưng cái job đại sứ VC tại Mỹ chắc thom lăm, được VC cung tới bến nên ông đại sứ làm gì, nói gì cũng rất thận trọng, chỉ sợ mất job, vì thế càng xuất sắc hơn gấp bội. Điều này chính do ông nói ra chứ không phải do người ta bịa đặt. Job Đại Sứ VC tại Mỹ ông Ted Osius làm xem ra rất là chuyên nghiệp, không chê vào đâu được. Người viết xin nêu ra một số sự kiện sau đây để chứng minh:

1. Ông Ted Osius ký Cờ Vàng - VC ký lá Cờ Vàng là chuyện dĩ nhiên rồi, nhưng ông Đại Sứ Ted Osius còn ký Cờ Vàng hơn VC gấp trăm lần. Đó là một điều gây kinh ngạc. Những vị đại sứ tiền nhiệm của ông như các ông Peterson, Shear, v.v. đâu có ai úy ký lá Cờ Vàng như thế bao giờ. Có người nói ông bảo hoàng hơn vua. Trúng ngay chóc. Nhân chuyến trở về Mỹ theo tên Nguyễn Phú Trọng, ông Ted Osius có đến thăm hai cộng đồng tỵ nạn VN Bắc và Nam California. Chỗ nào tới ông cũng cầm lá Cờ Vàng xuất hiện. Chuyện này thì ông khó chối trách nhiệm. Con đại cái mang mà. Phải có chỉ thị hay sự bày tỏ ý muốn dứt khoát của ông thì ban tổ chức tiếp đón mới dám cầm lá cờ nghiêm ngặt như thế. Dù chỉ là sợi giây đeo cổ có màu cờ cũng không được. Chuyện Ông ký lá Cờ Vàng thế nào thì truyền thông, báo chí đã nói lên đầy đủ, chúng tôi xin được miễn lặp lại, sợ thừa. Chỉ xin có nhận xét thế này. Ông Đại Sứ hẳn biết các thành phố ông đến thăm là những nơi đã ra nghị quyết không những cấm bọn VGCS lai vãng, mà còn vinh danh lá Cờ Vàng 3 Sọc Đỏ. Người dân của thành phố có quyền mang Cờ Vàng vào cả nơi công sở. Đó là quyền tự do của họ, luật pháp không cấm. Thành phố không cấm mà ông Đại Sứ lại cấm. Ông Đại Sứ có quyền gì mà cấm? Hỏi ai đây? Chắc phải nhờ đến ông John Kerry, Obama, hay Tối Cao Pháp Viện để biết ông Đại Sứ có vi

phạm Hiến Pháp Hoa Kỳ không. Trong trường hợp này, người công dân Mỹ (gốc Việt) đã bị ông Đại Sứ tước đoạt quyền tự do, còn chính ông Đại Sứ bị tiếng là người nhập gia không biết tùy tục, mặc dầu ông khoe rất thông thạo văn hóa và ngôn ngữ VN. Ông đến với cộng đồng ty nạn VN, ông vô nhà của họ nhưng lại không tôn trọng tập quán sinh hoạt dưới lá cờ biểu tượng của họ. Ông Đại Sứ hành xử như thế ở những nơi khác thì đã chẳng có gì để nói. Nhưng ông lại quên rằng, ông đến với cộng đồng người Việt Nam ty nạn cộng sản. Ông hành xử rập khuôn theo chính sách và tác phong của VC ở những nơi này, xin lỗi ngài Ted Osius, chúng tôi gọi ông là Đại Sứ của VC có sai không? Thưa ông Đại Sứ?

2. Ted Osius, người Mỹ Việt cộng - Người viết không dám bảo ông Đại Sứ Hoa Kỳ Ted Osius là VC, nhưng gọi ông là một người Mỹ VC, tức là người Mỹ đã lột xác trở thành giống VC ở điểm dị ứng với lá Cờ Vàng 3 Sọc Đỏ. Ông Ted Osius đã từng khoe thành tích, giỏi nấu món Việt, giỏi nói tiếng Việt, đặc biệt là tiếng Việt miền Bắc, tức tiếng Việt xã hội chủ nghĩa. Tóm lại có thể nói ông Ted Osius đã trở thành một người VN gốc Mỹ. Trả lời phỏng vấn trên TV, ông hãnh diện về điều này lắm. Ông Đại sứ rành ngôn ngữ VN, thì nhất định biết rõ văn hóa VN của từng miền. Trong lãnh vực ngôn ngữ, hai miền Nam, Bắc VN có những sắc thái văn hóa khác nhau. Người miền Nam có văn hóa chửi thề nhưng không lỗ mắng và tục tũ. Chẳng hạn, chữ “Đù Má” là một tiếng chửi thề thân mật và rất dễ thương. Nhưng, chữ “Địt Mẹ” của dân CS miền Bắc thì lại khác. Nó là tiếng chửi thề rất thô tục, mất dạy, và vô giáo dục. Người trong nước đặt tên cho thứ văn hóa VC này là “văn hóa đéo.” Một người ngoại quốc thông thạo tiếng miền Bắc phải nói là đã uyên bác thứ văn hóa đéo này. Không biết kẻ hèn này có nên ca ngợi ông Đại Sứ Ted Osius không vì thấy ông có vẻ rất hãnh diện về điểm này. Ông Ted Osius làm đại sứ VC tại Mỹ thiết tưởng là đúng người, đúng việc. Ông chỉ mới làm đại sứ tại Hà Nội có mấy năm trời mà đã nói được ngôn ngữ miền Bắc trôi chảy, hấp thụ được sâu sắc nền văn hóa đéo xã hội chủ nghĩa. Một con người hiếm có, đúng như câu cách ngôn VN: “Gần mực thì đen, gần đèn thì rạng.”

3. Dân Chủ made in USA - CSVN là chế độ phi dân chủ nhất thế giới ai cũng biết. Đặc điểm của chế độ này là phi dân chủ và bán nước. TT Obama cử ông Ted Osius làm Đại Sứ sang VN rao giảng tư tưởng dân chủ của người Mỹ cho bọn VGCS là một điều rất đáng mừng cho nhân dân VN. Thế nhưng dân chủ của Mỹ là thứ dân chủ gì là một vấn đề lớn, cần phải hiểu cho thấu đáo, rọi vào kính hiển vi để thấy cho tường tận.

3.1 Người Mỹ thường đánh giá kết quả theo những con số thu lượm được. Chẳng hạn thời chiến tranh VN, trong các trận đánh nhau với VC, người Mỹ nhận định thắng, thua của một đơn vị QĐ Mỹ tùy vào con số VC bỏ xác trên chiến trường và số vũ khí tịch thu được của VC. Tính chung lại thì quân đội Mỹ phải kể là thắng cuộc chiến tranh VN mới phải. Con số 58,000 binh sĩ Mỹ tử trận so với trên 3 triệu binh lính VC bỏ xác ngoài chiến trường thì chuyện Mỹ thắng phải coi là hiển nhiên. Thế nhưng Quân Đội Mỹ phải

bỏ chạy và nước Mỹ thua trận? Như thế có phải cách đánh giá chiến tranh bằng việc đếm xác chết địch trên chiến trường là trật lất, thiếu chính xác?

Ngày nay ông Đại Sứ cũng đang đi theo phương pháp đánh giá kết quả của chính sách của Hoa Kỳ bằng việc đếm các con số. Ông nêu lên sự tiến bộ của nền dân chủ dưới chế độ CSVN dựa trên con số du sinh VN sang Mỹ du học càng ngày càng nhiều, và 92% người VN được hỏi ý kiến ước mong cho người Mỹ trở lại. Ông thuyết phục dân tỵ nạn chúng tôi rằng như thế là tình hình dân chủ tại VN đã có tiến bộ. Về vấn đề con số du sinh tăng, người viết không nhớ rõ lắm nhưng hình như đã lên đến trên 7 chục ngàn. Đáng mừng thật, nhưng xin hỏi ông Đại Sứ, các du sinh tốt nghiệp trở về đã cống hiến được cái gì cho đất nước của họ? Một phát minh hay một sáng chế mới? Không! Hoàn toàn không. Đây là nói về chuyên môn. Còn về tinh thần dân chủ học được từ Mỹ và từ các nước Tây Âu, các ông tiến sĩ và phó tiến sĩ này đã làm được gì cho Dân Tộc VN, cho đám người Việt kém may mắn hơn họ? Cũng không nổi. Một số con cháu bọn tai to mặt lớn trong đảng được ngồi ngất ngưỡng trên các ngôi cao chót vót. Chúng theo gương cha anh chúng mà vợ vét và hưởng thụ. Số còn lại vác bằng cấp chạy rông, phải đóng hụi chết mới kiếm được việc làm. Rốt cục rồi cũng lại gà què ăn quần cối xay, kiếm tiền để rồi ăn chơi hưởng thụ theo lối Mỹ. Nếu xảy ra chuyện có tên con ông cháu cha bị tóm cổ vì một tội trạng vợ vẫn nào đó và đi tù, chúng lại chạy đến lấy van nước Mỹ xin can thiệp. Và rồi ông Đại Sứ lại phải mất công biến chúng thành “nhà bắt đồng chính kiến, tù lương tâm,” hay “nhà tranh đấu cho dân chủ và nhân quyền” để đưa chúng ra khỏi tù và rước chúng đi Mỹ?

Về 92% mong Mỹ trở lại. Con số này có thể là thật, nhưng tại sao lại có con số đó? Ông Đại Sứ chỉ thấy cái hệ quả mà không lý đến cái nguyên nhân. Người Mỹ cố tình trao VN cho CS, đẩy cả dân tộc VN vào con đường cùng, đây là nguyên nhân gây ra cái thảm trạng hiện nay trên đất nước. Như thế thì con số 92% người dân VN mong Mỹ trở lại xem ra hãy còn ít. Phải nói là 100% mới là chính xác. Khi con người đã đi vào con đường cùng rồi thì bó buộc họ phải áp dụng nguyên tắc tâm lý của triết học là: “Trong hai cái xấu phải chọn lựa thì nên chọn cái ít xấu hơn.” Làm nô lệ cho Tàu và làm nô lệ cho Mỹ, trong hai hoàn cảnh nghiệt ngã đó thì bắt buộc người dân VN khốn khổ phải chấp nhận làm nô lệ cho Mỹ còn đôi chút dễ chịu hơn. Do đó thì con số 92% thật sự chẳng nói lên được điều gì.

3.2 Ông Đại Sứ tuyên bố: “Chính Phủ Hoa Kỳ không có kế hoạch thay đổi chế độ CSVN.” Điều này có nghĩa là trước đây Chính Phủ Hoa Kỳ đã có kế hoạch thay đổi chính phủ của nước này hay nước khác, nhưng hiện nay thì Hoa Kỳ không dự trù kế hoạch này đối với chính quyền CSVN. Kẻ hèn này nói thật kính xin ông Đại Sứ Ted Osius tha lỗi. Quý ông là một nhà ngoại giao, lại đang có nhiệm vụ rao giảng cái “đạo dân chủ” của Mỹ cho người VN mà lại ăn nói phi ngoại giao đến thế thảm. Cũng một ý đó nhưng nói theo ngôn ngữ ngoại giao phải là: “Chuyện có nên thay đổi chính phủ hay không là việc của người dân VN. Người Mỹ không có quyền làm công việc đó.”

Xưa nay, chính khách và báo chí Mỹ ăn nói lỗ mãng vô chính trị xảy ra như cơm bữa. Chẳng hạn họ dùng chữ “Invade” để nói quân đội Mỹ đổ bộ vào VN, hay chữ “Saigon Military Forces” để nói Quân Lực VNCH. Invade có nghĩa là xâm lược. Không có quân đội Sài Gòn, mà chỉ có Quân Lực VNCH, tiếng Anh là “The Republic of VN Armed Forces.” Nay thấy ông Ted Osius ăn nói như thế bần bút mới nghiệm ra rằng có thể ông xuất thân cùng một lò với những Clinton, Biden, Kerry, v.v. Những chí lớn này gặp nhau nên thân phận VN mới trôi nổi, đọa đày. Nhưng dù sao cũng xin ca ngợi ông Đại Sứ Ted Osius đã nói ra điều có thật là, Chính Phủ Mỹ đã từng thực hiện việc thay đổi đối với một số chính phủ nước ngoài. Hai bằng chứng rõ ràng nhất là TT Ngô Đình Diệm của VNCH và TT Noriega của nước Panama. Năm 1963, Mỹ thuê tiền bọn tướng tá VN giết TT Ngô Đình Diệm. Năm 1989, Mỹ đem quân đổ bộ lên Panama bắt sống TT Noriega đem truy tố tại tòa án Mỹ và nhốt tại Mỹ.

Cứ cho rằng TT Diệm và TT Noriega có tội thì cái tội đó phải do nhân dân VN và nhân dân Panama đưa ra tòa xét xử và luận tội. Như thế mới là dân chủ chứ. Hành xử côn đồ kiêu Mỹ trong hai trường hợp này nên gọi là gì: Dân Chủ hay là Mỹ Chủ? VNCH dù sao đi nữa cũng là một chế độ có ít nhiều dân chủ. Người Mỹ tiêu diệt đi để cho CS phi dân chủ lên cầm quyền. Bây giờ lại đem dân chủ sang rao giảng cho CS. Như thế là thế nào? Người Mỹ làm cái chuyện nhiều khê và nghịch lý đó để làm gì? Có phải thứ Dân Chủ mà ông Đại Sứ Ted Osius đang rao giảng tại VN chỉ là một chiêu bài bịp của chính quyền Mỹ? Nếu dân chủ là một giá trị cao quý thật thì tại sao Chính Phủ Mỹ - kể cả ông Đại Sứ - lại nói một đằng làm một nẻo? Nghĩa là nói dân chủ ở cái lỗ miệng, nhưng hành động hoàn toàn phi dân chủ. Dân Chủ là một quyền công dân đặt căn bản trên tinh thần yêu nước chứ không phải trên tinh thần nô lệ của một số người. Trong 90 triệu người dân trong nước và khoảng 4 triệu người VN tỵ nạn, thiếu gì người lương thiện và yêu nước nhiệt tình, tại sao Chính Quyền Mỹ lại không hỏi han ý kiến họ về vận mệnh của đất nước, mà lại chỉ tìm gặp toàn những bọn mà có người VN chúng tôi gọi là bọn chó nhảy bàn độc? Người dân Cuba lưu vong cũng đang phàn nàn như người Việt tỵ nạn chúng tôi. Khi thăm dò dư luận để nối lại bang giao với Fidel Castro, những người Cuba yêu nước không được Chính Phủ Mỹ hỏi han gì tới. Người Mỹ muốn tìm bạn hay muốn kiếm đầy tớ để sai bảo? Dân chủ thật phải phơi bày nó ra trần trụi chứ không thể bọc kín nó bằng lớp sơn hào nhoáng bên ngoài. Dùng sự dối trá để đánh lừa và giết chết một dân tộc là tội ác trời không dung đất không tha. Lưới Trời lồng lộng....

Bài viết dài rồi, tưởng đã tạm đủ. Những điều cần phải nói thì đã nói. Chỉ còn ý kết luận người viết hơi bí. Bỗng nhiên ông Đại Sứ Ted Osius hảo tâm đem đến cho. Đó là chữ “Bạn Bè” tên Nguyễn Phú Trọng dùng để mô tả tình kết giao giữa hai quốc gia Việt CS và Mỹ hiện nay (Nên hiểu cũng là tình cảm giữa ông Ted Osius và Nguyễn Phú Trọng. Và càng nên hiểu đó chỉ là vấn đề ngoại giao giữa chính quyền Obama và VGCS.) Trong cuộc họp báo tại Hà Nội ngày 28-7 đưa ra đúc kết kết quả của chuyến viếng thăm nước Mỹ của tên Trọng, ông Đại Sứ Ted Osius - với nét mặt rạng rỡ - đã hớn hờ đề cao hai chữ

“Bạn Bè” này. Cái thành công của Trọng - ai cũng hiểu - là công của ông Ted Osius. Người bàng quan nhìn vào thì thấy ông Ted Osius có vẻ hãnh tiến lắm. Tội nghiệp! Nhưng cũng hiểu được. Chính quyền Mỹ xưa nay không có bạn bè bao giờ mà chỉ có lừa lọc và lừa đảo. Nay được Nguyễn Phú Trọng và bọn VGCS ác ôn kết bạn thì ông Ted Osius không mừng hết lớn mới là chuyện lạ. Nguyễn Phú Trọng và bọn VGCS là gì thì nhân dân VN đã quá rõ rồi. Cho nên ông cha ta đã nói, rất chí lý, chỉ là ngu tầm ngu, mã tâm mã đầy thôi. Qua cái đúc kết của ông Đại Sứ Ted Osius, người viết bồng dung hình dung ra chuyện Nguyễn Phú Trọng thăm nước Mỹ sao mà giống truyện Kiều của cụ Nguyễn Du đến thế. Đất nước VN có nét thanh tú giống hết nàng Kiều xinh đẹp nhưng gặp quá nhiều truân chuyên. Nguyễn Phú Trọng đóng vai mụ Tú Bà rất thích hợp. Còn ngài Đại Sứ Ted Osius thủ vai nào trong truyện Kiều tân thời này? Câu trả lời xin dành cho bạn đọc và xin cảm ơn.

Ngày 01-8-2015

Duyên-Lãng Hà Tiên Nhất

Nguồn: Internet E-mail by Nguyễn Quốc Đống chuyển

*Đăng ngày Thứ Bảy, August 1, 2015
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTĐ/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH*